

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Agnes Politiana Virgo. 20. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

solatij habuit, quod ad Christi exemplum pendens animam efflare posset pro Christo. Quis est in mundo, qui non pendeat in Cruce? sed quomodo? cum Latrone damnando pendent, qui blasphemant Deum, & averfantur, in quem respicere debent, Authorem salutis. O fatuitas! cruce scalâ cæli abuti, ut descendas in abyssum damnationis.

2. Pendent in Cruce cum Latrone liberando, quibus crux via est ad Dei agnoscendam justitiam, bonitatem, & sapientiam; justitiæ, se submitiendo ut reos; bonitatem amplexando, ut filius castigatus à Patre; Sapientiam adorando, quæ adhibendo media ad salutem attingit à fine ad finem & disponit omnia suaviter in negotio prædestinationis.

3. Pendent in cruce ad exemplum Christi, qui innocens oblatuſ est pro nobis, quibus sine culpâ sua crux affectuosè concupita & amore Christi innocenter tolerata est gloriatio & exaltatio. Tres cruces in uno loco erant, in una latro liberandus, in altera latro damnandus, in media Christus alterum liberaturus, & alterum damnaturus. Aug. Epist. 43.

S. AGNES POLITIANA VIRGO.

20. Aprilis.

*Sic stulti estis, ut, cum spiritu cœperitis,
carne consummemini.* Gal. cap. 3.

S 3

Natale

NAtale solum AGNETI mons Politianus est. Quo die in lucem prodiit, multis vicinus æther facibus stellatis illustris vitæ primordia celebravit. Nono ætatis anno, quo virgines aliæ totæ pendent à matribus, D. DOMINICI institutum in sacro parthenone complectitur, quindecim annis panem & aquam viditavit, sæpèque cælesti pluviâ, qualis Hebræis per desertos Arabiæ campos momentibus annona fuit, inter precandum est operta. Tres aliquando gemmulas ei Dei para dono dederat, vaticinata, suo honori aliquot ab AGNETE templa constituenda. Jesulum aliàs in ejus sinum infuderae; cuius è collo crucem eam abstraxit, quæ in hæc usq; tempora ad facti memoriam, piorumq; venerationem conservatur. Sæpè ab Angelo divinam hostiam accepit. Balneum, quo valetudinis causâ utebatur, cœlesti Manna instratum, eoq; loco fons medicâ salubritate præditus erupit. Et quemadmodum sæpè divinos Genios vivens habebat hospites, ita moriens eosdem adepta comites in cœlum evolavit, anno salutis MCCC VII. Mortem multi infantes è suis cunis quâ sermone, quâ cantu celebrarunt. Corpus putredine laboq; intactum, virtutum ac præcipuè castimo-
niæ

nix luculentam præbuit testificationem.

Ex Bulla Canonizat.

MEDITATIO

*De causis teporis in studio
virtutis.*

1. **A**GNES quo fervore novennis Virguncula
divino obsequio se consecravit, ab eo nun-
quam remisit. Nos quantum remittimus? Deus, cui
obsequimur, constans est, non mutatur, nunquam
defervescit ejus in nos amor: hanc imitemur con-
stantiam; *Memor esto, unde excideris, & prima opera fac,
ne alius accipias coronam tuam.* Apoc.

2. Vulgò duplex est causa teporis ac remissionis
nostræ in usu virtutis. Prima est, nimia fiducia in
bonis operibus, quæ olim fecimus. Cùm semel ea
deposuimus peccata, quæ nobis injiciebant inferni
timorem: cùm aliquid, pœnitentiæ nomine, passi-
sumus, existimamus jam tutò ac sine metu nos vivere
posse. At quàm vana est hæc fiducia! Cum timore
ac tremore operare tuam salutem: Nam *sæpe immit-
tit Diabolus securitatem, ut inferat perditionem.* Eucher.

3. Altera causa teporis ac remissionis in via virtutis
est ingenitum cuique laboris ac mortificationis o-
dium. Non placet corpori tam durum, ac tam diu-
turnum vivendi genus: horret planè animus, dum
adhuc numerat 40. aut 50. annos vitæ durioris; ve-
rùm quis diem alterum nobis præstiterit, ne simus
solliciti de crastino? *agamus, quod agimus, quàm
poteri.*

410] 285. [098
poterimus, perfectissimè: cautè ac prudenter utamur tempore vitæ nostræ, cum tam citò fluat. Citò transeunt dies nostri, utinam bene transeant. Cæsar.

S. ANSELMVS
EPISCOPVS.

21. Aprilis.

Qui facit peccatū, seruus est peccati.
Joannis 8.

FAcilè mundum despicit, quisquis æquis oculis aspicit. Testis luculentus ANSELMUS est. Vidit hic (nebulam ab oculis DEO remouente) quem nos mundum dicimus, immundum, quâ patet, paludem esse, coeni omnis ac sordium colluuiem: In hac volitari miseros homunculos; hinc delicias suas haurire delicatulos; hinc gemmas quarere avaros; hinc triumphare ambitiosos. Miratus ANSELMUS posse tam sordidâ lacunâ pisces gaudere tam nobiles, oculos ad religiosorum septa transtulit, & ædes sibi videre visus est regio opere structas & omnibus deliciis affluentes. Has itaque ingressus, ex Monachis Coenobiarcha, ex Coenobiarcha Pontifex Cantuariæ, mortuus memoratur
anno